

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 24. novembra 2022 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Článok 45 ZFEÚ – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Nariadenie (ES) č. 492/2011 – Článok 7 ods. 2 – Finančná podpora na vysokoškolské štúdium v inom členskom štáte – Podmienka bydliska – Alternatívna podmienka sociálneho začlenenia študentov nerezidentov – Situácia študenta, ktorý je štátnym príslušníkom štátu, ktorý poskytuje podporu, a žije od svojho narodenia v štáte, v ktorom študuje“

Vo veci C-638/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Överklagandenämnden för studiestöd (Národná odvolacia rada pre finančnú podporu študentov, Švédsko) zo 14. októbra 2020 a doručený Súdnemu dvoru 25. novembra 2020, ktorý súvisí s konaním:

MCM

proti

Centrala studiestödsnämnden,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, sudcovia L. Arastey Sahún, F. Biltgen (spravodajca), N. Wahl a J. Passer,

generálna advokátka: L. Medina,

tajomník: Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– MCM, osobne,

– švédská vláda, v zastúpení: H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev, M. J. Lundberg, a O. Simonsson, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: švédčina.

- dánska vláda, v zastúpení: J. Nymann-Lindegren a M. Søndahl Wolff, splnomocnení zástupcovia,
 - rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, E. Samoiloa a J. Schmoll, splnomocnení zástupcovia,
 - Európska komisia, v zastúpení: P. Carlin a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,
 - nórska vláda, v zastúpení: E. S. Eikeland a T. H. Aarthun, splnomocnené zástupkyne,
- po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 7. apríla 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 45 ZFEÚ a článku 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 2011, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi MCM a Centrala studiestödsnämnden (Rada pre finančnú podporu študentov, Švédsko) (ďalej len „CSN“) vo veci nároku MCM na finančnú podporu od švédskeho štátu na štúdium v Španielsku.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 7 nariadenia č. 492/2011 vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. S pracovníkom, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, sa na území iného členského štátu nesmie z dôvodu jeho štátnej príslušnosti zaobchádzať inak ako s vlastnými pracovníkmi, pokiaľ ide o podmienky zamestnania a pracovné podmienky, najmä odmeňovanie, prepustenie, a ak by sa stal nezamestnaným, opätovné začlenenie do práce alebo zamestnania.

2. Takýto pracovník požíva rovnaké sociálne a daňové výhody ako vlastní pracovníci.“

- 4 Podľa článku 10 ods. 1 tohto nariadenia:

„Deti štátneho príslušníka členského štátu, ktorý je alebo bol zamestnaný na území iného členského štátu, sa prijímajú na všeobecnovzdelávacie, učňovské a odborné štúdium v tomto členskom štáte za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto členského štátu, ak tieto deti majú bydlisko na jeho území.“

Švédske právo

- 5 V súlade s prvým odsekom § 23 kapitoly 3 Studiestödslag (1999:1395) [zákon (1999:1395) o študentskej finančnej podpore, ďalej len „zákon o študentskej finančnej podpore“] právo študenta poberať finančnú podporu na pomaturitné štúdium mimo Švédska podlieha podmienke, že mal počas posledných piatich rokov pred podaním žiadosti bydlisko vo Švédsku nepretržite aspoň počas dvoch rokov (ďalej len „podmienka bydliska“).
- 6 Vláda alebo ňou určený orgán však môže prijať osobitné ustanovenia umožňujúce odchyliť sa od podmienky bydliska a stanoviť dodatočné pravidlá upravujúce poskytovanie študentskej finančnej podpory v zahraničí.
- 7 Zákon o študentskej finančnej podpore tak spresňuje Centrala studiestödsnämndens föreskrifter och allmänna råd om beviljning av studiemedel (CSNFS 2001:1) (Predpisy a všeobecné usmernenia pre CSN o poskytovaní študentskej finančnej podpory, ďalej len „predpisy a všeobecné usmernenia pre CSN“). Tieto predpisy a všeobecné usmernenia v § 6 kapitole 12 stanovujú, že podmienka bydliska stanovená v § 23 kapitole 3 tohto zákona sa nevzťahuje na osobu, ktorá spĺňala túto podmienku, keď začala študovať v zahraničí, pričom poberala študentskú podporu v zmysle tohto zákona alebo doktorandské štipendium, a ktorá pokračuje v štúdiu bez prerušenia s využitím tejto podpory. V § 6a tejto kapitoly 12 sa stanovuje, že podmienka bydliska sa nevzťahuje ani na švédskeho štátneho príslušníka, ktorý sa zdržiava v zahraničí z dôvodu choroby, ak mal predtým bydlisko vo Švédsku. Napokon § 6b tejto kapitoly 12 spresňuje, že ak to odôvodňujú osobitné okolnosti, študentskú podporu možno poskytnúť študentovi aj vtedy, ak nespĺňa podmienku bydliska.
- 8 V osobitných prípadoch, keď sa podmienka bydliska považuje za nezlučiteľnú s právom Únie, CSN prizná výnimku z tejto podmienky, a namiesto nej uplatňuje požiadavku začlenenia do švédskej spoločnosti. Centrala studiestödsnämndens rättsliga ställningstaganden dnr 2013-113-9290 samt dnr 2014-112-8426 (interné predpisy CSN č. 2013-113-9290 a č. 2014-112-8426) pritom stanovujú, že podmienka bydliska stanovená v § 23 kapitole 3 zákona o študentskej finančnej podpore sa na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 nevzťahuje na osoby vo Švédsku, ktoré CSN uznala za migrujúcich pracovníkov, alebo ich rodinných príslušníkov. Tieto osoby musia na priznanie študentskej podpory naopak spĺňať požiadavku začlenenia do švédskej spoločnosti, s výnimkou detí.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 9 MCM, švédsky štátny príslušník, má od svojho narodenia bydlisko v Španielsku.
- 10 V marci 2020 MCM podal na CSN žiadosť o finančnú podporu na univerzitné štúdium v Španielsku. MCM uviedol, že jeho otec, takisto švédsky štátny príslušník, ktorý žije a pracuje vo Švédsku od novembra 2011, pôsobil v Španielsku ako migrujúci pracovník počas približne 20 rokov.
- 11 CSN zamietla žiadosť z dôvodu, že MCM nespĺňal podmienku bydliska vo Švédsku stanovenú v prvom odseku § 23 kapitoly 3 zákona o študentskej finančnej podpore a že nespĺňal žiadne z kritérií stanovených vo výnimkách ustanovení § 6, § 6a a 6b kapitoly 12 predpisov a všeobecných usmernení pre CSN, na základe ktorých by mu mohla byť táto podpora poskytnutá. Okrem toho zastávala názor, že MCM si nemôže nárokovať túto podporu na základe

podmienky svojho postavenia rodinného príslušníka migrujúceho pracovníka, keďže jeho otec v súčasnosti pracuje vo Švédsku, členskom štáte pôvodu, a nespĺňa alternatívnu podmienku začlenenia do švédskej spoločnosti, ktorá umožňuje upustiť od podmienky bydliska.

- 12 MCM podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Överklagandenämnden för studiestöd (Národná odvolacia rada pre finančnú podporu študentov, Švédsko), vnútroštátny orgán, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Vo svojich pripomienkach CSN zotrvala na svojom posúdení. Uviedla tiež, že odmietnutie poskytnúť MCM študentskú finančnú podporu mohlo odradiť otca od toho, aby sa vôbec presťahoval do Španielska, a preto preňho predstavuje prekážku voľného pohybu. V tejto súvislosti sa však pýta, či sa na predmetnú situáciu naďalej vzťahuje právo Únie, keďže otec MCM prestal od roku 2011 využívať svoju slobodu pohybu ako migrujúci pracovník. Pochybuje tiež o tom, že migrujúci pracovník, ktorý sa vrátil do svojej krajiny pôvodu, sa môže voči tejto krajine bez časového obmedzenia odvolávať na záruky, ktoré požíva on sám a jeho rodinní príslušníci podľa nariadenia č. 492/2011.
- 13 Vnútroštátny orgán, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, uvádza, že študentskú finančnú podporu možno poskytnúť švédskym štátnym príslušníkom a štátnym príslušníkom iných členských štátov na účely pomaturitného štúdia v zahraničí.
- 14 Pripomína, že v súlade s prvým odsekom § 23 kapitoly 3 zákona o študentskej finančnej podpore je nárok na takúto podporu, ktorá nezávisí od príjmu rodičov žiadateľa ani od inej sociálnej situácie, podmienený tým, že žiadajúci študent mal počas posledných piatich rokov nepretržitý pobyt vo Švédsku v trvaní aspoň dva roky. Ak podmienka bydliska nie je splnená, pomoc sa môže poskytnúť, ak existujú osobitné okolnosti v zmysle § 6b kapitoly 12 predpisov a všeobecných usmernení pre CSN.
- 15 Vnútroštátny orgán, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, dodáva, že podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 sa podmienka bydliska nevzťahuje na migrujúcich pracovníkov alebo ich rodinných príslušníkov. S výnimkou prípadu, keď je žiadateľ dieťaťom migrujúceho pracovníka, však CSN na účely získania študentskej finančnej podpory na základe svojich interných pokynov vyžaduje väzbu so švédskou spoločnosťou.
- 16 Tento orgán ďalej spresňuje, že podmienka bydliska neplatí ani v prípade osôb, vrátane švédskych štátnych príslušníkov, ktoré nemajú bydlisko vo Švédsku a ktoré žiadajú o študentskú finančnú podporu v inom členskom štáte Únie. V takom prípade CSN podmieňuje poskytnutie takejto pomoci splnením podmienky väzby so švédskou spoločnosťou, pričom sa opiera o rozsudok Súdneho dvora z 18. júla 2013, Prinz a Seeberger (C-523/11 a C-585/11, EU:C:2013:524, bod 38).
- 17 Pýta sa, či podmienku existencie väzby s členským štátom pôvodu možno uložiť dieťaťu migrujúceho pracovníka s bydliskom v Únii, ktorý opustil hostiteľský členský štát, v ktorom vykonával zárobkovú činnosť, aby mohol žiť vo svojom členskom štáte pôvodu. Podľa tohto orgánu by totiž takáto podmienka mohla byť v rozpore s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 a odradiť niektorých rodičov alebo budúcich rodičov od výkonu ich slobody pohybu ako pracovníkov v zmysle článku 45 ZFEÚ.
- 18 Domnieva sa, že obmedzenie voľného pohybu pracovníkov musí byť možné odôvodniť finančnými záujmami členského štátu pôvodu. Pýta sa však, či v prejednávanej veci treba analogicky uplatniť judikatúru, ktorá odôvodňuje obmedzenia voľného pohybu občanov v zmysle článkov 20 a 21 ZFEÚ.

- 19 Za týchto okolností Överklagandenämnden för studiestöd (Národná odvolacia rada pre finančnú podporu študentov) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Môže členský štát (krajina pôvodu) v prípade dieťaťa migrujúceho pracovníka, ktorý sa vrátil, stanoviť bez ohľadu na článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 a s prihliadnutím na svoje rozpočtové záujmy požiadavku väzby uvedeného dieťaťa s krajinou pôvodu, aby mu bolo možné priznať študentskú finančnú podporu na štúdium v zahraničí v inom členskom štáte Únie, v ktorom predtým pracoval jeho rodič (hostiteľská krajina), ak

1. po návrate z hostiteľskej krajiny rodič dieťaťa žil a pracoval v krajine pôvodu najmenej osem rokov,
2. dieťa svojho rodiča do krajiny pôvodu nesprevádzalo a od narodenia žije v hostiteľskej krajine a
3. krajina pôvodu stanovuje rovnakú požiadavku väzby aj pre iných štátnych príslušníkov v krajine pôvodu, ktorí nespĺňajú požiadavku pobytu a žiadajú o študentskú finančnú podporu na štúdium v zahraničí v inej krajine EÚ?“

O prejudiciálnej otázke

- 20 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 7 nariadenia č. 492/2011 a článok 45 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje poskytnúť dieťaťu osoby, ktorá opustila hostiteľský členský štát, v ktorom pracovala, aby sa vrátila žiť do prvého členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, finančnú pomoc určenú na štúdium v hostiteľskom členskom štáte, pod podmienkou, že dieťa má väzbu s členským štátom pôvodu, v situácii, keď má dieťa od narodenia pobyt v hostiteľskom členskom štáte a členský štát pôvodu uplatňuje na iných štátnych príslušníkov, ktorí nespĺňajú podmienku pobytu, a žiadajú o takúto finančnú pomoc na štúdium v inom členskom štáte, podmienku existencie väzby.
- 21 Treba pripomenúť, že článok 45 ZFEÚ zakazuje akúkoľvek diskrimináciu pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky. Okrem toho článok 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011 je iba osobitným výrazom tejto zásady zákazu diskriminácie v osobitnej oblasti podmienok zamestnávania, ako aj pracovných podmienok a má sa vykladať rovnako ako článok 45 ZFEÚ (rozsudky z 5. decembra 2013, Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken, C-514/12, EU:C:2013:799, bod 23, ako aj citovaná judikatúra, a z 12. mája 2021, CAF, C-27/20, EU:C:2021:383, bod 24).
- 22 Rovnako článok 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011, ktorý stanovuje, že pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, požíva na území iných členských štátov rovnaké sociálne a daňové výhody ako vlastní pracovníci, preberá v osobitnej oblasti poskytovania sociálnych výhod zásadu rovnosti zaobchádzania zakotvenú v článku 45 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. júna 2013, Giersch a i., C-20/12, EU:C:2013:411, bod 35, ako aj z 2. apríla 2020, PF a i., C-830/18, EU:C:2020:275, bod 29).

- 23 Pojem „sociálna výhoda“ v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 zahŕňa všetky výhody, ktoré, či už sú, alebo nie sú spojené s pracovnou zmluvou, sa vo všeobecnosti priznávajú pracovníkom, ktorí sú vlastnými štátnymi príslušníkmi, a to v zásade z dôvodu ich objektívneho postavenia ako pracovníkov alebo na základe samotnej skutočnosti, že majú pobyt na štátnom území (rozsudok zo 6. októbra 2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, bod 41).
- 24 V súlade s ustálenou judikatúrou pomoc na pokrytie životných nákladov a nákladov na vzdelanie počas univerzitného štúdia, ktoré vedie k nadobudnutiu odbornej kvalifikácie, predstavuje sociálnu výhodu v zmysle tohto ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2019, Aubriet, C-410/18, EU:C:2019:582, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 25 V prejednávanej veci je nesporné, že predmetná dávka predstavuje sociálnu výhodu v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011.
- 26 Treba však zdôrazniť, že zo znenia článku 7 nariadenia č. 492/2011, podľa ktorého s migrujúcim pracovníkom nemožno zaobchádzať rozdielne na území „iných členských štátov“, ako aj z článku 10 tohto nariadenia, podľa ktorého sa s deťmi migrujúceho pracovníka zaobchádza na území „inéneho členského štátu“ za rovnakých podmienok ako so štátnymi príslušníkmi tohto štátu, vyplýva, že cieľom týchto článkov je ochrana migrujúceho pracovníka a jeho rodinných príslušníkov pred diskrimináciou v hostiteľskom členskom štáte.
- 27 Ako v podstate uviedla generálna advokátka v bodoch 56 a 57 svojich návrhov, migrujúci pracovník a jeho rodinní príslušníci sa síce môžu dovolávať práva na rovnosť zaobchádzania voči orgánom hostiteľského členského štátu, ale to neplatí v prípade, ak sa situácia, ktorá môže predstavovať diskrimináciu, týka členského štátu pôvodu pracovníka.
- 28 Vzhľadom na to, že vo veci samej sa právo na rovnosť zaobchádzania uplatnilo voči orgánom členského štátu pôvodu, článok 7 nariadenia č. 492/2011 sa nepoužije.
- 29 Bez ohľadu na skutočnosť, že situácia, o ktorú ide vo veci samej, nepatrí do pôsobnosti článku 7 nariadenia č. 492/2011, však treba túto situáciu preskúmať z hľadiska článku 45 ZFEÚ, ktorý zakazuje nielen akúkoľvek diskrimináciu pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, ale aj akékoľvek iné opatrenie, ktoré môže predstavovať prekážku voľného pohybu pracovníkov.
- 30 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že všetky ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu osôb, ako aj ustanovenia nariadenia č. 492/2011 majú za cieľ uľahčiť vykonávanie zárobkovej činnosti akejkoľvek povahy štátnymi príslušníkmi členských štátov na území Únie a odporujú im tie opatrenia, ktoré by mohli znevýhodňovať týchto štátnych príslušníkov, ak by chceli vykonávať hospodársku činnosť na území iného členského štátu (rozsudok z 10. októbra 2019, Kraus, C-703/17, EU:C:2019:850, bod 40 a citovaná judikatúra).
- 31 V tejto súvislosti majú štátni príslušníci členských štátov predovšetkým právo vyplývajúce priamo zo Zmluvy opustiť svoj členský štát pôvodu na účely odchodu na územie iného členského štátu a zdržiavať sa na jeho území na účely výkonu pracovnej činnosti. V dôsledku toho článok 45 ZFEÚ zakazuje akékoľvek vnútroštátne opatrenie, ktoré štátnym príslušníkom Únie zabraňuje vykonávať základné slobody zaručené týmto článkom alebo ich robí pre nich menej prístupnými (rozsudok z 10. októbra 2019, Kraus, C-703/17, EU:C:2019:850, bod 41 a citovaná judikatúra).

- 32 Ako totiž pripomenula generálna advokátka v bode 47 svojich návrhov, štátni príslušníci členského štátu by sa mohli odvolávať na článok 45 ZFEÚ proti svojmu členskému štátu, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré by im mohli zabrániť v opustení krajiny pôvodu alebo ich od toho odradiť.
- 33 Vo veci samej sa dotknutý pracovník, ktorý opustil svoj členský štát pôvodu, aby pracoval v inom členskom štáte a zdržiaval sa tam so svojou rodinou, vrátil žiť a pracovať do svojho členského štátu pôvodu. Jeho dieťa naopak nikdy nebývalo v tomto členskom štáte, ale od svojho narodenia žije v hostiteľskom členskom štáte. Podľa právnej úpravy členského štátu pôvodu dieťa takéhoto pracovníka môže v tomto poslednom uvedenom členskom štáte získať finančnú podporu na štúdium v hostiteľskom členskom štáte, len ak má väzbu s členským štátom pôvodu.
- 34 Pokiaľ ide o otázku, či takáto právna úprava môže brániť dotknutému pracovníkovi vo výkone jeho slobody pohybu, ktorá je základnou slobodou zaručenou článkom 45 ZFEÚ, alebo ho urobiť menej atraktívnym, je dôležité poznamenať, ako to v podstate uviedla generálna advokátka v bodoch 49 a 50 svojich návrhov, že ak by tento pracovník chcel vykonávať túto slobodu, poskytnutie finančnej pomoci na pomaturitné štúdium v zahraničí by záviselo nielen od jeho rozhodnutia, ale aj od rozhodnutia jeho budúceho dieťaťa a od celého radu hypotetických a neistých budúcich skutočností, najmä od toho, či sa pracovníkovi v budúcnosti skutočne narodí dieťa, či sa jeho dieťa rozhodne zostať v hostiteľskom členskom štáte aj v prípade, že sa jeho rodič vráti do svojho členského štátu pôvodu, či sa jeho dieťa nezačlení do tohto členského štátu a či sa jeho dieťa v určitom okamihu rozhodne začať pomaturitné štúdium.
- 35 V dôsledku toho takáto situácia, ktorá je založená na súbore veľmi náhodných a nepriamych okolností, nemôže mať vplyv na voľbu pracovníka vykonávať jeho slobodu pohybu, a nemožno ju považovať za takú, ktorá by mohla vytvárať prekážky voľnému pohybu pracovníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. marca 2019, Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach, C-437/17, EU:C:2019:193, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 36 Z vyššie uvedeného vyplýva, že právnu úpravu dotknutú vo veci samej nemožno kvalifikovať ako prekážku voľného pohybu pracovníkov, ktorú zakazuje článok 45 ZFEÚ.
- 37 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 sa majú vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia nebránia právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje poskytnúť dieťaťu osoby, ktorá opustila hostiteľský členský štát, v ktorom pracovala, aby sa vrátila žiť do prvého členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, finančnú pomoc určenú na štúdium v hostiteľskom členskom štáte, pod podmienkou, že dieťa má väzbu s členským štátom pôvodu, v situácii, keď má dieťa od narodenia pobyt v hostiteľskom členskom štáte a členský štát pôvodu uplatňuje na iných štátnych príslušníkov, ktorí nespĺňajú podmienku pobytu, a žiadajú o takúto finančnú pomoc na štúdium v inom členskom štáte, podmienku existencie väzby.

O trovách

- 38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

tieto ustanovenia nebránia právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje poskytnúť dieťaťu osoby, ktorá opustila hostiteľský členský štát, v ktorom pracovala, aby sa vrátila žiť do prvého členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, finančnú pomoc určenú na štúdium v hostiteľskom členskom štáte, pod podmienkou, že dieťa má väzbu s členským štátom pôvodu, v situácii, keď má dieťa od narodenia pobyt v hostiteľskom členskom štáte a členský štát pôvodu uplatňuje na iných štátnych príslušníkov, ktorí nespĺňajú podmienku pobytu, a žiadajú o takúto finančnú pomoc na štúdium v inom členskom štáte, podmienku existencie väzby.

Podpisy